

El Gibert de Baix

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Gibert de Baix
Alçada: 318

Coordenades:

Latitud: 41.64047
Longitud: 1.90989
UTM Est (X): 409213
UTM Nord (Y): 4610433

Classificació

Número de fitxa 08179 - 21
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Popular Contemporani Modern
Segle XVII-XX
Any 1670
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Número inventari IPA-27586
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08178A009000850000OJ
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 09/02/2019 - 01:00

Descripció

Cal Gibert de Baix és un mas situat en un turó rocallós, per sota del qual conflueixen el Torrent de la Font d'en Sala (est) i el Torrent de l'Esbarzer (oest) que juntament amb el Torrent de Can Llobet, tot just un centenar de metres més avall, aboquen les seves aigües a la Riera de Rellinars. Per accedir-hi cal agafar el Camí de les Codines. La masia es troba a mà esquerra, en un revolt al peu del camí, un cop passat el Cup de Navarcles, propietat també del mateix mas.

Es tracta d'una construcció de planta quadrangular amb dos edificis annexos per la banda nord-est. De planta baixa, pis i sota coberta, aprofitant el desnivell del terreny. La coberta és a doble vessant, de teula àrab i el carener perpendicular a la façana principal. De la portalada original només en queda la part inferior dels brancals, de pedra, ja que les dovelles són posteriors, fruit de la restauració. A mà esquerra hi ha una finestrella, també d'origen. El paredat de la façana, sense arrebossar mostra perfectament la diferència entre construcció original i la restauració. La façana orientada al nord-oest s'ha convertit en l'entrada principal. Del forn de pa que sobresortia de la façana posterior, només se'n conserva la boca, a l'esquerra de la porta d'entrada. A mà dreta hi ha una tina, amb coberta a un sol vessant, i els graons restaurats. Conserva la llinda original de fusta i la portella. De la façana orientada a ponent destaca un contrafort. De la façana orientada al sud destaca un imponent contrafort pel qual s'hi ha fet una obertura per accedir a la planta baixa de la casa i a mà dreta una construcció atípica d'aquest paisatge, una balconera a mena de pallissa, de planta baixa i dos pisos amb coberta a dues aigües i baranes de fusta, més pròpia de zones com la Garrotxa.

Al mig de la façana, sembla que pels volts del segle XVI s'hi va construir una torre adossada. Actualment, de planta baixa, pis i sota coberta, de doble vessant i teula àrab. Té un contrafort i a l'esquerra, modernament el propietari hi va afegir un pedrís per seure i una pica de pedra. En aquest indret, per sobre mateix hi ha una finestrella amb una llinda formada per dues pedres quadrangulars fortament erosionades, de difícil lectura. A la part superior de la situada a mà dreta es pot llegir "1564", a la part inferior sembla que també es llegeix un "6" i un "8". Per sobre, hi ha una segona finestra amb brancals, llinda i ampit de pedra ben escairada on s'hi pot llegir la data de 1670. A mà dreta hi ha un segon edifici, més modern de dues plantes. L'accés es pot fer pels dos nivells. La planta pis està habilitat com a garatge mentre que la planta baixa és d'ús familiar.

Observacions:

Adossat a la façana occidental, hi ha un cup amb accés per la part septentrional amb una escala de pedra i la portella de fusta. La coberta és a una pendent direcció ponent.

Ha sofert reformes que han transformat estances i canvis d'usos, com el celler, el garatge i l'entrada principal es fa pel darrera.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE RELLINARS (2014). Catàleg de béns a protegir; dins Pla d'Ordenació Urbanística Municipal.

AJUNTAMENT DE RELLINARS (2014). Catàleg de masies i cases rurals; dins Pla d'Ordenació Urbanística Municipal.

BALLBÉ i BOADA, Miquel (2000). Topònims de Sant Llorenç del Munt i rodalia. Diputació de Barcelona i Centre Excursionista de Terrassa.

MORENO ALBAREDA, M. Dolors (1986). Rellinars. Rellinars: Patronat Local de la Vellesa de Rellinars, pp. 38 - 40.

MORENO, M. Dolors (1997). Les masies de Rellinars; dins XVIII Ronda Vallesana. Unió Excursionista Sabadell, pp. 73 - 81.

